

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 9017200017
Dátum vydania rozhodnutia: 04.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9017200017.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO : 35807598, proti žalovanému Okresnému úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor so sídlom v Kysuckom Novom Meste, Družstevná 1052, za účasti účastníka administratívneho konania F. B., bývajúcej v H. XXX, v konaní o riadnom opravnom prostriedku žalobcu proti rozhodnutiu Správy katastra Kysucké Nové Mesto č. V 1912/2012 z 25. januára 2013, vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 31 S 4/2016, na návrh Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky v spore o právomoc medzi Krajským súdom v Žiline a Úradom geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, takto

rozhodol:

Na prejednanie a rozhodovanie veci pôvodne vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 31 S 4/2016 je daná právomoc súdu.

Odôvodnenie

1. Žalobca podal 28. decembra 2012 na Katastrálny úrad v Žiline, Správa katastra Kysucké Nové Mesto návrh na vklad do katastra a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. 162/2012-ŠTE (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej medzi účastníkmi POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a F. B. dňa 4. decembra 2012, ktorej predmetom bolo zriadenie záložného práva na nehnuteľnostiach bližšie označených v návrhu v katastrálnom území H., obec H., okres Kysucké Nové Mesto.

2. Správa katastra Kysucké Nové Mesto rozhodnutím pod č. V 1912/2012 z 25. januára 2013 podľa ustanovenia § 31 ods.1, 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) predmetný návrh zamietla. Toto rozhodnutie napadol odvolaním žalobca. Okresný úrad Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor postúpil odvolanie žalobcu Krajskému súdu v Žiline dňa 1. júla 2016.

3. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č.k. 31 S 4/2016 -11 z 26. októbra 2016 konanie zastavil, pretože zistil taký nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a nebol dôvod na odmietnutie žaloby [§ 99 písm. b/ a h/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“)] a vec postúpil Úradu geodézie, kartografie a katastra

Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, ako orgánu do právomoci ktorého vec patrí rozhodnúť (§ 18 ods.1 SSP). Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uviedol, že v danom prípade bolo potrebné posúdiť začatie konania podľa tretej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) účinného do 1. júla 2016. Poukázal na ustanovenie § 82 ods.1 O.s.p. podľa ktorého konanie je začaté doručením návrhu na súd. Opravný prostriedok žalobcu bol súdu doručený až 1. júla 2016, t.j. za účinnosti Správneho súdneho poriadku. Na rozhodnutie o opravnom prostriedku žalobcu preto je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 162/1995 Z.z. katastrálneho zákona účinné od 1. júla 2016 s poukazom na § 2 ods. 2 zákona č. 125/2016 Z.z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keďže nejedná sa o prípad uvedený v § 2 ods. 1 a 3 uvedeného zákona. Zdôraznil, že rozhodnutie nie je možné preskúmať správnu žalobou, nakoľko tu sa jedná o dvojinštančné správne konanie s poukazom aj na § 22 ods.5 zákona č. 162/1995 Z.z. (§ 7 písm. a/ SSP). Podľa jeho názoru odvolacím orgánom v danej veci je s poukazom na § 11 ods.1 a § 31 ods. 7 zákona č. 162/1995 Z.z. Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky.

4. Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky s postúpením veci nesúhlasil a návrhom z 20. januára 2017 predložil spor Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie podľa § 10 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“).

5. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o právomoci (§ 6 SSP v spojení s § 11 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že táto vec patrí do právomoci súdu. Na stručné odôvodnenie uvádza nasledovné:

6. Konanie podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku predstavovalo pre správne súdnictvo atypický druh konania, v ktorom v prvom stupni rozhodoval správny orgán a následne v inštančnom postupe súd. Nejednalo sa vo svojej podstate o prieskum zákonnosti, pretože súd „ako keby rozhodoval vo veci samej“. To znamenalo, že konanie na správnom orgáne a súde tvorilo jeden celok a právoplatnosť, resp. právne účinky rozhodnutia boli spojené až s rozhodnutím súdu. Súd v takomto prípade vystupoval v podstate ako „odvolacia inštitúcia proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy“. Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupovalo len v prípadoch, v ktorých zákon zveroval súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

7. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok a zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. V súvislosti s prijatím týchto právnych predpisov došlo s účinnosťou od 1. júla 2016 k zmene právnej úpravy správneho súdnictva (táto právna úprava sa stala súčasťou Správneho súdneho poriadku), ktorá sa okrem iného týkala aj právomoci a príslušnosti správnych súdov. V rámci tejto zmeny došlo novelou vykonanou zákonom č. 125/2016 Z.z. s účinnosťou od 1. júla 2016 aj k zmene ustanovenia § 31 ods. 7 Katastrálneho zákona, ktorá zmena sa týkala rozhodovania o odvolaní proti rozhodnutiu okresného úradu o zamietnutí vkladu.

8. Keďže v danej veci odvolanie proti rozhodnutiu Katastrálny úrad v Žiline, Správa katastra Kysucké Nové Mesto vydanému pred 1. júlom 2016, ktorým zamietol návrh na vklad, žalobca podal 27. februára 2013 a Krajský súd v Žiline rozhodol uznesením o zastavení konania pre nedostatok právomoci a postúpení veci až 26. októbra 2016, išlo o konanie podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktoré do nadobudnutia účinnosti civilných procesných kódexov nebolo právoplatne skončené. Pri skúmaní otázky právomoci bolo preto potrebné vychádzať z prechodných ustanovení Správneho súdneho poriadku, a to predovšetkým z ustanovenia § 492 ods. 1 SSP, podľa ktorého konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (krajský súd uvedené ustanovenie úplne pomínul). Z tohto prechodného ustanovenia, ktoré predstavuje vo vzťahu k ustanoveniu § 491 ods. 1 SSP výnimku vyplýva, že tu musí ísť o konania podľa ustanovenia § 250l a nasl. O.s.p. a že pre záver o tom, či sa uvedené konania dokončia podľa doterajších predpisov, je rozhodujúce to, kedy bolo konanie začaté.

9. Konanie podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa začínalo na návrh, ktorým je

opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu (§ 250m ods. 1 O.s.p.), pričom zákon ustanovil možnosť podania návrhu nielen na správny súd (§ 250m ods. 2 prvá veta O.s.p.), ale i na správny orgán (§ 250m ods. 2 druhá veta O.s.p.). Pri rozhodovaní o odvolaní proti rozhodnutiu o zamietnutí vkladu to zvýraznil aj katastrálny zákon, ktorý v § 31 ods. 7 upravoval (a aj v znení účinnom od 1. júla 2016 upravuje) možnosť podania odvolania „len“ na okresnom úrade. Za začatie konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku bolo treba považovať deň, kedy bol opravný prostriedok doručený príslušnému súdu alebo správnejmu orgánu, ktorý vydal rozhodnutie a nie deň, kedy okresný úrad doručil (predložil) odvolanie spolu so spisovým materiálom súdu tak, ako to nesprávne posúdil krajský súd. Zo znenia § 492 ods. 1 SSP možno teda vyvodiť, že ak účastník podá odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí vkladu na okresný úrad (príslušný súd) do 30. júna 2016, odvolanie treba považovať za návrh podľa tretej časti piatej hlavy Občianskeho súdneho poriadku a konanie sa dokončí podľa doterajších predpisov. To znamená, že na vec sa použije Občiansky súdny poriadok a katastrálny zákon v znení účinnom do 30. júna 2016 a teda, že o odvolaní rozhodne v takomto prípade súd. Ak účastník podá odvolanie po 30. júni 2016, rozhodne o odvolaní už Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky v zmysle § 31 ods.7 katastrálneho zákona v znení účinnom od 1. júla 2016. Na týchto záveroch nič nemení ani ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 125/2016 Z.z., lebo jeho použitie pripadá do úvahy len vtedy, ak tento zákon alebo osobitný predpis (v tomto prípade Správny súdny poriadok) neustanovuje inak.

10. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca napadol rozhodnutie Správy katastra Kysucké Nové Mesto pod č. V 1912/2012 z 25. januára 2013, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na vklad, odvolaním z 25. februára 2013, ktoré bolo na Správu katastra Kysucké Nové Mesto doručené 27. februára 2013, a že Správa katastra Kysucké Nové Mesto odstúpila opravný prostriedok spolu so spisovým materiálom na rozhodnutie Krajskému súdu v Žiline 1. júla 2016. Keďže odvolanie bolo podané na katastrálny úrad, ktorý rozhodnutie vydal, ešte za platnosti a účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, išlo bezpochyby o konanie podľa jeho tretej hlavy piatej časti, ktoré bolo začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti Správneho súdneho poriadku. Toto konanie bolo potrebné v zmysle § 492 ods. 1 SSP dokončiť podľa doterajších predpisov, t.j. podľa Občianskeho súdneho poriadku a katastrálneho zákona v znení účinnom do 30. júna 2016, ktorý v ustanovení § 37 ods. 1 zveril rozhodovanie o odvolaní podanému proti rozhodnutiu okresného úradu o zamietnutí vkladu, súdu. Treba preto prisvedčiť Úradu, že v tomto prípade má vo veci ako kompetentný orgán rozhodnúť krajský súd a nie Úrad.

11. So zreteľom na uvedené Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospel k záveru, že na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu Správy katastra Kysucké Nové mesto č. V 1912/2012 z 25. januára 2013, je daná právomoc súdu.

12. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 7:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.